

מערך שיעור לחנוכה – ניסים קטנים

שם המורה : דלית שמיר גלמן

נושא השיעור: פעילות תיאטרון בעקבות שירה של לאה נאור "כל יום קורה לי נס קטן"

מטרת השיעור: עבודה עם חפצים מדומים, יצירת מקום ואווירה בעזרת פעולות

שכבת גיל : א-ד

משך השיעור : 45 דקות

פתיחה:

"תיבת האוצרות"

עומדים במעגל. במרכז המעגל נמצאת קופסה דמיונית. כל אחד מהתלמידים מוציא מהקופסה אוצר שהיה רוצה לקבל. האוצר יכול להיות חפץ דמיוני או ערך מופשט (כדור/ להיות גבוה). התלמידים משתמשים באוצר ומתייחסים אליו. בסוף הסבב נראה אם כל התלמידים הבינו מהם האוצרות...

לאחר התרגיל מנהלים שיח:

אילו סוגים של מתנות או הפתעות הופיעו בתרגיל?

האם תוכלו לחשוב על הפתעות נוספות שהייתם רוצים לקבל?

קוראים לתלמידים את הבית הראשון של מתוך שירה של לאה נאור "כל יום קורה לי נס קטן":ⁱ

כָּל יוֹם קוֹרֶה לִי נֶס קָטָן.

מִי שְׁלָא מֵאֲמִין לִי

שְׂבִיבֹא!

כִּי נֶס קָטָן הִיָּה לִי

וְנֶס קָטָן קָרָה לִי.

אֵיפֹה?

פֹּה!

בעקבות הקריאה, שואלים:

כאשר אומרים "קרה לי נס" – למה מתכוונים?

אילו ניסים יתוארו לדעתכם בהמשך השיר?

גוף השיעור:

א. בניית סצנות סביב בתי השיר – עבודה בקבוצות

מחלקים את התלמידים לארבע קבוצות. כל קבוצה יוצרת סצנה בעקבות אחד מבתי בשיר.

לפני תחילת העבודה, יש לענות בקבוצה על השאלות:

מיהן הדמויות בבית זה?

מהם המקום והזמן?

מהי העלילה – ההתרחשות?

כיצד נוכל להראות שההתרחשות היא נס – באילו רכיבים בימתיים נשתמש?

צופים בהצגות.

מתייחסים לרכיבים הבימתיים בעזרתם הציגו התלמידים את תחושת הנס - האינטונציה, התנועה,

הפעולות וכו', שבעזרתם הציגו את הפליאה, ההתרגשות, ההיפוך ממצב רע לטוב.

ב. שיחה המשלבת ערכים ושיח רגשי:

- האם אתם מסכימים שניסים יכולים להיות דברים יומיומיים?
- האם הרגשתם פעם שקרה לכם נס – כמו בשיר?
- האם אדם כלשהו שהופיע בחייכם, היה סוג של נס? (כפי שביקורה של יעלי היה סוג של נס עבור הדובר בשיר)
- האם הרגשתם פעם שאתם עצמכם מהווים או יוצרים נס עבור מישהו אחר? מתי וכיצד?

הדיון מזמן פיתוח חשיבה חיובית, אופטימיות ותקווה.

מתוך תשובות התלמידים כדאי להתייחס לערך הוקרת התודה - זיהוי היופי המפתיע שקיים גם

בהתרחשויות יומיומיות.

ג. מחוללים ניסים – תרגיל קבוצתי

מבקשים מתלמידים המעוניינים בכך, לשתף בניסים שהיו רוצים שיקרו להם.

בוחרים במספר סיפורים, דנים במליאה בדרכים בימתיות "לחולל את הנסים" ומבצעים

אימפרוביזציה קבוצתית מתאימה. גם פה, חשוב להמשיג את רכיבי שפת הבמה המאפשרים

"לניסים להתחולל". למשל, אם הנס שאחד התלמידים מקווה אליו הוא שיצמחו לו כנפיים והוא ידע

לעוף, ניתן להציע אימפרוביזציה המדמה הצמחת כנפיים ותעופה, אימפרוביזציה המדמה את זווית

הראייה ממעוף הציפור וכו'.

סיכום

לאחר העיסוק בניסים פלאיים ובניסים יומיומיים, עומדים שוב במעגל. מבקשים מכל התלמידים לעצום עיניים. שכשיפקחו אותן, לדמיין שהנס שקיוו לו התגשם. עליהם להגיב במימיקה ובג'סטה להתגשמות הנס. מאחלים לכולם שניסים יקרו להם במהרה.

כָּל יוֹם קוֹרֶה לִי נֶס קָטָן

לאה נאור

כָּל יוֹם קוֹרֶה לִי נֶס קָטָן.

מִי שְׁלֵא מְאֲמִין לִי

שְׂבִיבֵא!

כִּי נֶס קָטָן הָיָה לִי

וְנֶס קָטָן קָרָה לִי.

אֵיפֹה?

פֹּה!

פִּתְחֹתַי תִּדְלָתַי. הַשֶּׁמֶשׁ בַּחוּץ

חִיבָה וּבִקְשָׁה לְהַבְנִס.

בַּחוּץ פָּרְחוּ לִי שְׁלֵשָׁה צְבָעוֹנִים

וְשִׁתֵּי רִקְפוֹת וְהֵמוֹן סִבּוּיֹנִים

וְזֶה הָיָה הַנֶּס.

כָּל יוֹם קוֹרֶה לִי נֶס קָטָן...

צְפוֹר קִטְנָה פִּתְאֹם עָפָה אֵלַי,

אֲכָלָה מִיְדֵי גִרְגֵר.

צִיָּצָה וְדִלְגָה בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה.

הַשְּׂאִירָה נּוֹצָה וְעָפָה לָּהּ,

וְזֶהוּ נֶס אַחֵר.

כָּל יוֹם קוֹרָה לִי נֶס קֶטָן...

אֶתְמוּל יַעֲלֵי בָּאָה אֵלַי,
עַד שֶׁשׁ הָיָא הִיְתָה אֶצְלִי.
אֶמְרָה נְשַׁצְרִיכָה שְׁעוּרִים בְּחֻשְׁבוֹן,
אֲךְ שְׂפִינִי יִדְעֵנוּ שְׂזָה לֹא נָכוֹן
וְזָהוּ הַנֶּס שְׁלִי.

כָּל יוֹם קוֹרָה לִי נֶס קֶטָן...

נִשְׁתַּלְתִּי בְּצִלְצֵל וְצִנּוּנֵי בְּגָנָה.
יֵרַד לָהֶם גֶּשֶׁם אֶתְמוּל.
הַיּוֹם הֵם נִבְטוּ. עָלִים יִרְקִים,
כָּל כֶּךָ עֵדִינִים, כָּל כֶּךָ מְצַחִיקִים,
וְזָהוּ נֶס דִּי גְדוּל.

כָּל יוֹם קוֹרָה לִי נֶס קֶטָן...

ⁱ השיר "כל יום קורה לי נס קטן" לקוח מהאתר של לאה נאור:
http://naorlea.co.il/m/song.asp?category_id=14&id=827